

CAMPIONAT SOCIAL 1932

El Campionat Social de 1932 va ser la darrera vegada que el van disputar els millors corredors del moment. El **Trofeu Domènech Hospital** i, sobretot, les 100 PTA que es donaven al guanyador de la prova van fer que s'hi inscrivissin els corredors més importants que hi havia a Barcelona, fins i tot el recent guanyador de la Volta, **Mariano Cañardo**, que finalment no va presentar-se per indisposició.

Es va dissenyar un recorregut de 100 km, amb sortida neutralitzada des de la seu del club fins el carrer Almogàvers, on es va fer la sortida oficial a les 8 del matí. *S'anava fins a La Roca del Vallès per la carretera que passa per Sant Fost i Montornès. Després es girava cap a Granollers i la Garriga, abans de pujar cap a Sant Feliu de Codines. Es baixava a Caldes de Montbui i després es passava per Castellar, Sabadell i Ripollet, amb entrada a Barcelona per Sant Andreu i final a l'Hostal de l'Arençada, al peu de l'Arrabassada, en l'anomenada Zona Fiscal.* Hi havia un timbratge a la Garriga. Es donaven més de 400 PTA en premis; fins i tot els ciclistes veterans, a qui no se'ls permetia rebre premis econòmics, eren recompensats en forma d'objectes per a la bicicleta.

POS	NOM	TEMPS
1.-	Vicens Bachero	3:17:00
2.-	Eugeni Círia	3:17:40
3.-	Josep Membrado	3:20:15
4.-	Ricard Ferrando	3:21:30
5.-	Eduard Vendrell	3:21:31
6.-	Francesc Capdevila	3:24:00
7.-	Simó Monreal	3:24:12
8.-	Rafel Murall	3:34:45
9.-	Claudi Angelo	3:35:50
10.-	Antoni Lopez	3:35:51
11.-	Ricard Borràs	3:37:00
12.-	Jaume Cantí	3:39:15
13.-	Andreu Pérez	3:51:00
14.-	Josep Figueras	4:10:00

Aquell **9 d'octubre**, dels 23 ciclistes inscrits, 18 van prendre la sortida i només 14 van arribar a la meta. La nostra entitat va tenir molta cura de l'organització i el control de la cursa, i els nostres col·laboradors, sempre servicials, es van multiplicar i acudiren al llarg del circuit per

vigilar el pas dels corredors i actuar de controls i de comissaris, ja fos en bicicleta, en moto, en sidecar o en automòbil. El comissari de ruta va ser l'**Ernest Fondevila**, el cronometrador fou en **Ramir Espinosa** i fins a 28 socis més van estar al llarg del recorregut.

El pilot va sortir a bon ritme, encapçalat per Moya, Ferrando, Bachero, Capdevila, Membrado i Monreal. A l'arribar a la Roca del Vallès, va saltar l'Eugeni Círia, en un fort demarratge, sense que els altres el perseguissin, confiats que a la pujada de Sant Feliu ja l'atraparien. Però cada cop anava guanyant terreny i passà per la Garriga amb tres minuts d'avantatge. A Sant Feliu, seguia per davant Círia, amb un grup perseguidor amb Vendrell, Monreal, Ferrando, Bachero i Membrado; a Castellar, aquest grup s'havia reduït als tres darrers ciclistes. Al Coll de Montcada es decidí la cursa, quan Bachero i Ferrando donaren batalla a Membrado i després a Ferrando se li escorregué la claveta del pedalier i va haver d'aturar-se, quedant només Bachero en persecució. Quan la cursa va arribar al Laberint d'Horta, Bachero atrapà l'escapat i es presentà a la meta, ple de forces i amb uns segons d'avantatge sobre en Círia, que acusava els més de 70 km en solitari. Després arribà en Membrado, que guanyà el títol de campió social. El neòfit Pérez va complir, mentre que el veterà Figueras, tot i arribar l'últim, va mantenir el seu prestigi.

El campionat va tenir una conclusió polèmica, i tant Membrado com Capdevila van donar-se de baixa del club al no ser atesos en la reclamació que van fer. Es van queixar que participaven en la cursa corredors que havien ingressat al club només per córrer aquell dia. Abonant tres mesos de quota ja es tenia dret a participar, encara que no a guanyar el Campionat Social. La Junta va respondre que aquella pràctica ja s'havia fet altres any però que els corredors que havien ingressat no eren de primera categoria, com aquell any, i és això el que havia molestat als dos corredors afectats. Fins i tot deixava entreveure que, des de la darrera victòria de Manuel Martínez l'any 1928, Membrado i Capdevila s'havien repartit les victòries, i potser també els premis, degut a la seva superioritat sobre la resta de socis.

Al cap d'uns mesos, els dos ciclistes van tornar a la nostra entitat, però es va canviar el reglament del Campionat Social, es van reduir els premis econòmics i es van establir diverses proves prèvies perquè només hi participessin els socis habituals.